

[Morten Lange.]

et par hundrede millioner kr. til, med lidt forsigtighed og ombu, men socialistisk folkeparti har helt klart den opfattelse, at yderligere indgreb på statsbudgettet så vil betyde aktivitetstilbagegang. Vi vil få stagnation og stop for dette land, og det er ikke fornuftig politik efter vores opfattelse.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg er ked af, at vi må bevæge os lidt bort fra denne interessante debat. Jeg skal jo svare på det, der har været sagt om selve lovforslagene, men jeg kan da ikke dy mig for først at sige, når der har været talt om, at vi med disse forslag har manglet fantasi, og man så også har bragt besparelserne ind i billedet — det var hr. Hans Toft, som til dels foregreb den debat, der lige har fundet sted, hvor hr. Hans Toft henviste til, at de konservative jo havde fremsat forslag om besparelser på 9 mia. kr. — så vil jeg da godt tilstå, at på den baggrund har vi ingen fantasi, det er fuldstændig rigtigt, men de konservative mangler i hvert fald ikke fantasi.

Hr. Ove Hansen stillede mig et spørgsmål om, hvorvidt finansministeren ville se på en eventuel forhøjelse af befordringsfradraget under hensyn til benzinprisens forhøjelse, og det kan jeg svare bekræftende på: det vil jeg gerne se på; jeg mener, det er rimeligt — jeg har også udtalt det tidligere — at den maksimumsgrænse, der er for befordringsfradraget, forhøjes under hensyn til disse udgiftsstigninger. Det er jo efterhånden blevet almindeligt, at mange arbejdere, f. eks. inden for bygningsindustrien, kører temmelig lange afstande hver dag for at klare deres arbejde. Det er altså et positivt tilsagn om, at det spørgsmål bliver taget op.

Dernæst vil jeg godt sige lidt om forkortelsen af landbrugets betalingsfrist, som har været omtalt temmelig meget her under første del af førstebehandlingen.

Jeg synes ikke, det er rigtigt at sige, at landbruget her bliver stillet i en meget ringe stilling. Jeg vil gerne fremhæve, at det, der skete i 1968, var, at landbruget fik en speciel hjælp. Det var en situation, hvor landbruget var i særlige vanskeligheder, og den daværende regering fandt da frem til, at man kunne afhjælpe disse vanskeligheder ved, at landbruget fik en likviditetshjælp,

som dengang og nu også er blevet opgjort til i virkeligheden et rentefrit statslån på 600 mill. kr.; det var det, der skete. Men glem nu ikke, at landbrugets særlige regler overhovedet ikke røres, heller ikke ved det forslag, der er fremsat her.

Landbruget har et halvt års afregningsperiode, hvor industri og handel, håndværk detailhandel osv. kun har 3 måneder, landbruget har derefter en frist med indbetalingen på 2 måneder og 20 dage, hvor alle andre i dette land må aflevere pengene på 1 måned og 20 dage, og det rører vi ikke ved. Vi ved, at landbruget har visse problemer med regnskabsopgørelserne, som kræver konsulenthjælp, og det var jo baggrunden for, at man fik både det halve år i stedet for kvartalet og de to måneder og 20 dage i stedet for den ene måned og 20 dage. Det hensyn bliver fortsat taget.

Det, der røres ved, er den særlige kredit, man dengang gennemførte som en hjælpeforanstaltning til landbruget. Jeg sagde dengang, at det var urimeligt at anvende momsloven til noget sådant, og jeg pegede udtrykkeligt på, at der ville opstå meget ubehagelige problemer den dag, man sagde: ja men nu skal denne særlige støtteordning afvikles, for den var jo ikke tænkt som en evighedsordning. Man gjorde det alligevel dengang. Man kunne have støttet landbruget på anden måde, men jeg husker udmærket godt, hvorfor man gjorde det. Man ville nemlig ikke møde frem her i folketinget med en helt tydelig erklæring om, at nu skulle landbruget have et lån på 600 mill. kr., som skulle stå på statsbudgettet.

Så blev der altså lavet denne, jeg vil kalde det for en omgåelse, med en ændring af momsloven, hvor man stadig væk formelt bogholderimæssigt på statsbudgettet opfører momsindtægterne, som om de er indbetalt til den rigtige tid efter momsloven, og hvor der så opstår et udlån fra staten, som opføres på kapitalkontoen, og som nu altså skal afvikles. Tilsyneladende skulle det, man gjorde dengang, ikke berøre statens driftsbudget, og det kan jo kun understrege netop det, jeg siger her, nemlig at der var tale om en ganske særlig foranstaltning, i virkeligheden om et statslån. Det er også ganske interessant, at partierne de konservative og venstre, som jo så ofte fortæller os, hvor liberale de er, og hvor lidt